

U Varaždinu, 18.03.2025. godine.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
za
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

TUŽITELJ: IMEX BANKA d.d. Split, Tolstojeva 6, 21 000 Split,
OIB: 99326633206

TUŽENIK: EUROPLANTAŽE d.d. Brođanci,
Trg 2, Brođanci, OIB: 59170148274

Tuženika zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Brlečić & partneri j.t.d. sa sjedištem u Varaždin

Radi: isplate

Vps: 1.914.378,52 €

REVIZIJA
protiv Presude VTS RH Pž-3275/2023-3
od 02.11.2023. u toč. I presude
po dopuštenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1318/2024-3

1.

Rješenjem Vrhovnog suda RH od 22.01.2025. godine pod poslovnim brojem Revd-1318/2024-3, a iz razloga što je **tuženik učinio vjerojatnim da mu je u postupku pred drugostupanjskim sudom zbog osobito teške povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP povrijeđeno temeljno pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i to pravo na pravično suđenje, dopušteno je tuženiku podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3275/2023-3 od 2. studenog 2023. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-697/2021-39 od 6. rujna 2023., u odnosu na povredu prava na pravično suđenje zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.**

2.

Tuženik drugostupanjsku presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj 66 Pž-3275/2023-3 od 02.11.2023. godine, u skladu s dopuštenjem Vrhovnog suda, ovom revizijom osporava u t. I izreke presude, a zbog revizijskog razloga - povreda prava na pravično suđenje zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda do koje je došlo osobito teškom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. toč. 11 ZPP-a.

Odredba iz čl. 345 .st. 2. t. 11. propisuje **da bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ili ako o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u**

postupku odnosno tonskih snimki i samih tih isprava ili zapisnika odnosno tonskih snimki.

3.

U rješenju posl. broj Revd-1318/2024-3 je Vrhovni sud RH potpuno ispravno utvrdio da je tuženik prigovarao obrazloženju prvostupanjske presude u dijelu u kojem prvostupanjski sud navodi:

- da je procjena vrijednosti predmetnih dionica utvrđena na način da je ta vrijednost dionica bila upravo na dan 29. rujna 2015. godine, iako to ne proizlazi iz procjene društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o
- da je procjena izrađena primjenom usporedne metode, za koju su vještaci u postupku pred nižestupanjskim sudovima utvrdili da nije primjenjiva za ovaj konkretni slučaj

dok iz obrazloženja pobijane drugostupanjske odluke proizlazi da:

- drugostupanjski sud ocjenjujući žalbene navode tuženika nije iznio shvaćanje o tome jesu li izvedeni dokazi ocijenjeni u smislu odredbe članka 8. ZPP-a
- drugostupanjski sud ocjenjujući žalbene navode tuženika nije iznio shvaćanje zašto sudovi prihvaćaju procjenu vrijednosti predmetnih dionica izvršenu od strane društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. (koja predstavlja privatnu ispravu-dokaz u ovom postupku), a ne nalaz i mišljenje vještaka izvedeno u konkretnom predmetu, uzimajući u obzir i sve druge činjenice ocijenjene u tijeku postupka (nemogućnost prodaje dionica po određenoj cijeni na Zagrebačkoj burzi, odgovarajuću metodu procjene vrijednosti dionica)

uz zaključak da takav pristup drugostupanjskog suda upućuje na vjerojatnost povrede temeljnog prava na pravično suđenje i jednakosti svih pred zakonom.

4.

Osporavanom drugostupanjskom presudom VTS RH Pž-3275/2023-3 od 02.11.2023 odlučeno je:

- Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P- 697/2021-39 od 06. rujna 2023. u pobijanim točkama I. i II njene izreke*
- Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 6.190,27 EUR*

Dok je prvostupanjskom odlukom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P- 697/2021-39 od 06.09.2023. godine odlučeno

I. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 299.711,33 EUR / 2.258.175,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. rujna 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena.

5.

Naravno da je pobijanom odlukom i pristupom drugostupanjskog sud povrijeđeno tuženikovo temeljno

pravo na pravnično suđenje i na jednakost svih pred zakonom osobito teškom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. toč. 11 ZPP-a budući da je drugostupanjski sud (kao uostalom i prvostupanjski sud) u svojoj presudi kojom je odbio žalbu tuženika sasvim pogrešno, šturo, nedostatno i nedovoljno obrazloženo ocijenio provedene dokaze i to vrlo paušalno i protivno sadržaju isprava (a koje drugostupanjski kao i prvostupanjski sud ni ne spominju!).

6.

Predmet spora je zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od 1.914.378,52 €/14.423.884,93 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koje teku od 29.09.2015. godine do isplate a koji iznos predstavlja razliku cijene 120.000 dionica društva Opeka d.d. oznake OPEK-RA utvrđene od strane tužitelja u iznosu od 3.907.200,00 kn i iznosa od 18.331.084,93 kn kojeg se tuženik na ime reotkupne cijene obvezao platiti tužitelju za te dionice na dan 28.09.2015. godine temeljem sklopljenog Okvirnog ugovora o reotkupu vrijednosnih papira (Okvirni repo ugovor).

Prvostupanjski sud je usvojio tužbu tužitelja a drugostupanjski sud je odbio žalbu tuženika uz obrazloženje da su prihvatili da bi realna tržišna vrijednost dionica (komercijalno razuma volumen) društva Opeka d.d. na dan 29.09.2015. godine iznosila 32,56 kn po dionici, prema procjeni vrijednosti društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. a koja ujedno predstavlja i tržišnu vrijednost tih dionica na dan 29.09.2015. godine. Drugostupanjski sud u svojoj odluci (str. 8) još navodi kako je prvostupanjski sud zaključio da se kao realna tržišna vrijednost tih dionica na dan 29.09.2015. godine ima uzeti vrijednost od 32,56 kn po dionici, koju je tužitelj utvrdio na temelju ovlasti iz odredbe čl. 17.6. Ugovora, odnosno da se vrijednost 120.000 dionica procjenjuje u iznosu 3.906.977,00 kn a što prihvaća drugostupanjski sud.

Iz takvog obrazloženja se ni na koji način ne može zaključiti na temelju čega i na koji način su sudovi došli do zaključka da se kao tržišna vrijednost dionica oznake OPEK-RA na dan 29.09.2015. godine ima uzeti u visini od 32,56 kn po dionici.

7.

Tuženik je tijekom cjelokupnog postupka, a pogotovu u žalbi protiv prvostupanjske presude jasno i nedvosmisleno artikulirao:

- da se protivi i da osporava procjenu koju je na zahtjev tužitelja izradilo trgovačko društvo Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. obzirom je ista sastavljena od strane društva koje je tužitelj angažirao i platio te da je procjena izvršena temeljem usporedne metode za koju su oba vještaka imenovana po sudu izjavila da se radi o neprikladnoj metodi
- da je predmetna osporavana procjena izrađena po društvu Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. u odnosu na koje sud nije proveo niti jedan dokaz radi utvrđivanja čime se to društvo bavi, da li je ovlašteno vršiti procjene takve vrste, da li je to društvo na listi ovlaštenih sudskih vještaka, koja osoba je izradila procjenu, koje su njezine reference, stupanj obrazovanja itd.
- da iz predmetne procjene ne proizlazi da se radi o vrijednosti tih dionica na dan 28. ili 29.09.2015. godine, kako to tvrdi prvostupanjski sud a prihvaća drugostupanjski sud, budući da se u predmetnoj procjeni na str. 8 navodi *indikativna vrijednost vlasničkog kapitala Društva procijenjena putem metode usporedivih multiplikatora trgovanja iznosi 28,9 mil HRK odnosno 32,56 HRK po dionici.*
Dakle, da se ne radi o vrijednosti na dan 29.09.2015. godine.
- da se vrijednost predmetne dionice na dan 29.09.2015. godine može utvrditi metodom povijesnih transakcija ili metodom knjigovodstvene vrijednosti
- da prvostupanjski sud nije naveo u koje dokaze tj. isprave je izvršio uvid, koje je isprave uzeo u obzir a koje isprave nije uzeo u obzir i iz kojih to razloga to jeste ili nije učinio
- da prvostupanjski sud nije obrazložio da li je ili nije uzeo u obzir povijest cijene dionica društva Opeka d.d. za razdoblje od 14.07.2014. godine do 08.07.2016. godine iz kojih proizlazi da su se predmetne dionice prodavale/kupovale po cijenama od 190-310 kuna, a kako je to utvrđeno po vještacima

8.

Članak 8. ZPP-a glasi *koje će činjenice uzeti kao dokazane, odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.*

Parnični sud utvrđuje činjenice prema odredbama čl. 220. do 223. ZPP-a i ocjenjuje ih u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a. (VSRH, Rev-2166/10 od 2. veljače 2011.)

Člankom 221.a ZPP propisano je da *ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.*

Prilikom primjene pravila o teretu dokazivanja sud također ocjenjuje je li stranka u postupku uspjela dokazati spornu činjenicu na temelju izvedenih dokaza. (VSRH, Rev 204/2022-2 od 21.02.2024.)

Odredbom iz čl. 338 ZPP-a propisano je da će u obrazloženju presude sud sumarno izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile. Sud će posebno navesti i obrazložiti koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio, koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnit će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora te o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima nije dao svoje razloge u odlukama koje je već donio tijekom postupka.

Dakle, dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko pak sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja.

Stajalište Vrhovnog suda RH izraženo u odluci pod poslovnim brojem Rev 652/2022 u glasi:

„Nalaz i mišljenje vještaka sačinjen na zahtjev jedne od stranaka izvan sudske postupka, bez suglasnosti stranaka da se takav nalaz koristi za potrebe sudske postupka, ne može se cijeniti jednako kao nalaz i mišljenje vještaka koje je, na prijedlog jedne od stranaka, odredio sud u skladu s odredbom članka 250. ZPP. Stoga ni odluka suda ne može biti utemeljena na takvom nalazu i mišljenju. Tek u slučaju da je takav nalaz dostavljen protivnoj stranci i da ona nije prigovarala njegovom sadržaju, a niti je predložila vještačenje u sudske postupku, sud bi ga mogao prihvatiti kao dokaz čija valjanost nije dovedena u pitanje i tek potom na njemu utemeljiti svoju odluku (tako i ovaj sud u Rev-2277/2018-2 od 17. listopada 2018.).“

9.

Kroz načelo pravičnog suđenja iz čl. 29. st. 1. Ustava RH jamči stranci u postupku **pravo na obrazloženu odluku sudbene vlasti, kao i pravo na učinkovito pravno sredstvo.**

Osporena drugostupanjska presuda ne odgovara tim kriterijima pravičnog suđenja na koje kao ustavnopravne standarde suđenja upućuje praksa Ustavno suda (Ustavni sud , U-III-296/2014 od 17.07.2015.), jer tuženikovi prigovori iz postupka koji je prethodio osporenoj presudi nisu pažljivo ili nisu uopće ispitani!

10.

Dakle, drugostupanjski (kao uostalom i prvostupanjski) sud je očito svoju odluku o vrijednosti dionica na dan 29.09.2015. godine, unatoč jasnom protivljenju tuženika, utemeljio na procjeni društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. koju je tužitelj dostavio uz tužbu a u odnosu na kojoj procjeni se, sukladno gore navedenim zakonskim odredbama i stajalištima Vrhovnog suda RH ne može temeljiti

sudska odluka, ukoliko je protivna strana prigovarala takvom nalazu i mišljenju ili u ovom konkretnom slučaju – procjeni za koju se niti ne zna tko ju je izradio!

Međutim, prvo i drugostupanjski sud su svoju odluku utemeljili upravo na procjeni vrijednosti dionice koja je po narudžbi tužitelja izvršena po društvu Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. i to unatoč činjenici što se tuženik tome ustrajno protivio i unatoč činjenici što je upravo zbog tog protivljenja prvostupanjski sud naložio provođenje dvaju vještačenja po vještacima financijske struke.

Naime, tuženik se kroz čitav tijek postupka pa tako i u žalbi, jasno protivio uzimanju u obzir predmetne procjene obzirom je ista sastavljena od strane društva koje je tužitelj angažirao i platio pa se opravdano može postaviti pitanje pristranosti. Štoviše, procjena koju je sud uzeo u obzir prilikom donošenja pobijane odluke izrađena je temeljem **usporedne metode za koju su oba sudska vještaka** u provedenom postupku **izjavila da je neprikladna metoda**, iako je posve očito da je pri tom primijenjena neprikladna metoda usporedbom neusporedivog (društvo OPEKA d.d. sa sjedištem u Osijeku, R Hrvatska, uspoređivano sa korporacijama iz UK i Austrije!?!). Nadalje, predmetna procjena izrađena je po društvu u odnosu na koje sud nije proveo niti jedan dokaz radi utvrđivanja čime se to društvo bavi, da li je ovlašteno vršiti procjene takve vrste, da li je to društvo na listi ovlaštenih sudskih vještaka, koja osoba je je izradila procjenu, koje su njezine reference, stupanj obrazovanja itd. **Ništa se osim tvrtke o tom društvu ili osobi ili osobama koje su po narudžbi tužitelja izvršile procjenu ne zna**, ali eto, prvo i drugostupanjski sudovi su takvu procjenu prihvatili te odlučili da je tržišna vrijednost dionica društva Opeka d.d. na točno određeni dan (29.09.2015. godine) iznosila točno 32,56 kuna, i to u odnosu na razuman tržišni volumen !?!

Kada bismo za trenutak i uzeli da je vrijednost dionica navedenih 32,56 kuna, iz po tužitelju naručene procjene društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., ne proizlazi da se radi o vrijednosti tih dionica na dan 29.09.2015. godine kako to sudovi pogrešno i neutemeljeno smatraju. Naime, u predmetnoj procjeni se na str. 8 navodi: *indikativna vrijednost vlasničkog kapitala Društva procijenjena putem metode usporedivih multiplikatora trgovanja iznosi 28,9 mil HRK odnosno 32,56 HRK po dionici. Dakle, ne navodi se da se radi o vrijednosti na dan 29.09.2015. godine, a niti prvostupanjski niti pak drugostupanjski sud ne obrazlažu kako su došli do zaključka da se radi o vrijednosti dionica upravo na taj dan.*

U bitnom, obzirom:

- na činjenicu da je tuženik prigovarao procjeni društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o.
- na činjenicu da se ne zna tko je radio procjenu i koje su uopće stručne reference onoga koji je procjenu radio,
- na činjenicu da se radi o procjeni koja je naručena od strane tužitelja za potrebe ovog postupka,
- na činjenicu da je procjena provedena bez ikakve provjere i nadzora suda,
- na činjenicu da je procjena izrađena primjenom usporedne metode (usporedbom neusporedivog!?!?) za koju su vještaci ustvrdili da nije primjenjiva metoda za ovaj konkretan slučaj,
- da sud uopće nije utvrdio koji bi to razuman tržišni volumen bio
- da su oba vještaka istaknula kako predmetne dionice nisu bile nuđene na tržištu u razumnom tržišnom volumenu
- iz niti jedne isprave u spisu ne proizlazi da je društvo Inerkapital vrijednosni papiri d.o.o. ovlašteno procjeniti vrijednosti neke dionice,

Ukazuje se jasnim da osporavana sudska odluka (ili odluke) nije mogla temeljiti na procjeni izvršenoj po društvu Interkapital vrijednosni papiri d.o.o.

11.

Uz to što je su sudovi propustili obrazložiti zašto su prihvatili procjenu vrijednosti predmetnih dionica izvršenu od strane društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o. (koja predstavlja privatnu ispravu-dokaz

u ovom postupku), isti ujedno ničim ne obrazlažu iz kojeg razloga nisu uzeli u obzir nalaze i mišljenja vještaka do kojih je došlo po nalogu i uz nadzor suda.

12.

Ovdje je svakako bitno za istaknuti kako je Visoki trgovački sud RH u svojoj prethodnoj odluci PŽ-6686/19, kojom je ukinuo odluku prvostupanjskoga suda a kojom je tužba odbijena, **odredio** da se u ponovljenom postupku, provede novo vještačenje i to po metodi koja je uobičajena za procjenu tržišne vrijednosti dionica bilo po metodi diskontiranih novčanih tijekova ili po statičkoj metodi ili bilo kojoj drugoj metodi koja bi bila primjenjiva u danoj situaciji ili kombinacijom metoda nakon čega bi se usporedbom dobivenih podataka mogla utvrditi što realnija tržišna vrijednost predmetne dionice društva Opeka d.d. na dan 29.09.2015. godine.

Iz dvaju nalaza i mišljenja koja su izrađena tijekom ovog postupka proizlazi da je jedina metoda kojom se mogla utvrditi vrijednost predmetnih dionica na dan 29.09.2015. godine jeste metoda knjigovodstvene vrijednosti tj statička metoda (koja je primijenjena od obaju vještaka) pa tako iz nalaza i mišljenja vještaka Filipovića proizlazi da vrijednost predmetnih dionica na dan 29.09.2015. godine, prema metodi knjigovodstvene vrijednosti, iznosi 162,07 kuna po dionici, dok je vještak Blažević, u ranije provedenom postupku, utvrdio vrijednost pojedine dionice u visini od 158,80 kuna!?!?

Međutim, sud je iz potpuno nepoznatih i nedokučivih razloga zauzeo stajalište da je vrijednost dionica 32,56 kuna iako za takvo što nije imao nikakve podloge – bilo u izvedenim dokazima ili utvrđenim činjenicama.

U kontekstu navedenog je od iznimnog značaja da je iz sam tužitelj procijenio **da bi tržišna vrijednost predmetnih dionica na dan sklapanja Dodatka ugovoru dana 28.08.2015. godine iznosila 152,50 kuna** i to na temelju svih javno obznanjenih podataka – a što su niži sudovi isto tako u potpunosti ignorirali.

13.

Tužitelj (BANKA) je potpisom ugovora jamčio kako je odluke o zaključivanju bilo koje transakcije donosio i da će donositi prema svojoj vlastitoj poslovnoj procjeni, odnosno procjeni stručnih savjetnika koje je angažirao (čl.16. t.f. ii), kao i da razumije i da je upoznat sa svim uvjetima i rizicima svake transakcije, te da je spreman preuzeti sve tržišne, financijske i druge rizike koji iz tih transakcija proizlaze, te da sve transakcije zaključuje na vlastitu odgovornost!

Dakle, odnose između stranaka valjalo je promatrati i ocjenjivati i kroz prizmu odredbe čl. 16 t. f. ii sklopljenog Ugovora – a što su niži sudovi isto tako ignorirali na navodeći makar jedan razlog za takvo postupanje.

14.

Drugostupanjski je sud u osporavanoj odluci ustvrdio kako da se predmetnim dionicama nije trgovalo na Zagrebačkoj burzi iako iz nalaza i mišljenja vještaka Filipovića jasno proizlazi da se dionicama oznake OPEK-R-A u razdoblju od 06.08.2014. do 18.10.2016. godine na Zagrebačkoj burzi trgovalo po cijenama od 240,00 pa sve do 310,00 kuna – Tablica 3 na str. 11 nalaza.

Isto tako, iz nalaza i mišljenja obaju **sudskih vještaka** jasno proizlazi da ponuda 120.000 dionica oznake OPEK-R-A na tržištu kapitala u Republici Hrvatskoj ne predstavlja razuman tržišni volumen – a koju činjenicu drugostupanjski sud isto tako ignorira!

Iz navedenog proizlazi da osporavana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno, da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima i samih tih isprava.

15.

Drugostupanjski sud je u svojoj presude potpuno pogrešno ustvrdio kako je tužitelj u svojoj žalbi tvrdio da se u ovom konkretnom slučaju radi o ugovoru o kupoprodaji a što je naprosto neistinito.

Tuženik u svojoj žalbi nije tvrdio da se radi o ugovoru o kupoprodaji već da „**predmetni Okvirni repo ugovor sadrži u sebi i odredbe o kupoprodaji i ne može se tretirati isključivo kao ugovor o kreditu slijedom čega se i u ovom slučaju ima primijeniti odredba iz čl. 388 ZOO-a sukladno kojoj jedna strana nije ovlaštena sama utvrđivati cijenu predmeta kupoprodaje, u ovom slučaju dionice, obzirom je sasvim jasno da tako utvrđivanje ide na štetu druge strane, kao što je to i ovdje bio slučaj**“.

Dakle, drugostupanjski sud uopće nije vodio računa o sadržaju isprava, odnosno iste je pogrešno i kontradiktorno tumačio čim je u konačnici i došao do zaključaka koji su suprotni činjenicama iz isprava.

16.

Drugostupanjski sud u svojoj odluci doslovno navodi kako je pojam repo kredita reguliran u čl. 2. t. 6, u čl.3 t.11. Odluke o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog kredita (NN br. 32/99).

Prvo, Odlukom o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog kredita (NN br. 32/99) **nije bio reguliran pojam repo kredita – već se samo spominje pojam „repo kredit“, kao uostalom i pojam „lombardni kredit“!**

Drugo, odluka na koju se pozivao drugostupanjski sud prestala je važiti dana 28.12.2000. godine temeljem Odluke o prestanku važenja odluke o uvjetima i načinu odobravanja kratkoročnog interventnog kredita.

Treće, drugostupanjski sud u osporavanoj odluci navodi definiciju repo poslova koja glasi: repo poslovi - ugovori) su transakcije koje **"podrazumijevaju pozajmljivanje trenutačno raspoloživih sredstava, a s druge strane, prodaju vrijednosnice zajmodavcu s obvezom ponovnog otkupa tih istih vrijednosnica od zajmodavca u dogovoreno vrijeme i po dogovorenoj cijeni**, koja uključuje kamatu

Dakle, drugostupanjski sud se poziva na Odluku koja već dulje od 24 godine nije na snazi i u kojoj ni na koji način nije reguliran repo kredit, i u svojoj odluci citira definiciju repo poslova koju je našao na Internet stranici www.moj-bankar.hr .

Ako uzmemo da je definicija repo poslova koju navodi drugostupanjski sud točna tada je sasvim jasno da su repo poslovi tzv. **Mješoviti ugovori koji u sebi sadržavaju i odredbe ugovora o kreditu ili zajmu te odredbe ugovora o kupoprodaji.** Bitno je za istaknuti kako drugostupanjski sud navodi da repo ugovori s jedne strane podrazumijevaju pozajmljivanje novčanih sredstava a s druge strane prodaju vrijednosnica s obvezom **ponovnog otkupa tih istih vrijednosnica u dogovoreno vrijeme i po dogovorenoj cijeni!!!**

Dakle, u definiciji repo poslova ne stoji da je jedna strana ovlaštena sama utvrđivati cijenu vrijednosnica, a kako se radi o poslu koji u sebi sadrži i bitne elemente kupoprodaje (cijena i predmet) jasno je kako se i u ovom konkretnom slučaju ima primijeniti odredba iz čl. 388 Zakona o obveznim odnosima koja propisuje ***Odredba ugovora kojom se određivanje cijene ostavlja na volju jednom ugovaratelju smatra se kao da nije ni ugovorena i tada kupac dužuje cijenu kao u slučaju kad cijena nije određena.***

Nikako se ne smije zanemariti i činjenica da je tužitelj sam sastavljao ugovor i anexe te da je sam utvrdio da vrijednost predmetnih dionica iznosi 152,20 kuna kao što valja uzeti u obzir da u relevantnom razdoblju nije došlo ni do kakvih značajnih promjena u poslovanju društva Opeka dd koje bi dovele do

promjene te vrijednosti. Isto tako, sam je tužitelj (BANKA) potpisom ugovora jamčio kako je odluke o zaključivanju bilo koje Transakcije donosio i da će donositi prema svojoj vlastitoj poslovnoj procjeni, odnosno procjeni stručnih savjetnika koje je angažirao (čl.16. t.f. ii), kao i da razumije i da je upoznat sa svim uvjetima i rizicima svake transakcije, te da je spreman preuzeti sve tržišne, financijske i druge rizike koji iz tih Transakcija proizlaze, te da sve Transakcije zaključuje na vlastitu odgovornost.!

17.

U postupku pred prvostupanskim sudom provedena su ukupno dva vještačenja po stalnim sudskim vještacima za financije i računovodstvo i to po vještaku Anti Blaževiću dipl oec. i vještaku prof. dr.sc. Ivici Filipoviću.

Iz obrazloženja presude drugostupanskog suda proizlazi da isti ne prihvaća nalaz i mišljenje niti jednog od navedenih vještaka ocjenjujući ih kao nalaz u kojem procjena vrijednosti dionica oznake OPEK-R-A nije izvršena po odgovarajućoj metodi (nalaz vještaka Blaževića koji je sačinjen po statičkoj metodi) odnosno kao nalaz koji je proturječan (nalaz vještaka Filipovića u kojem se tvrdi da je procjena izvršena po metodi diskontiranih novčanih tokova za koju viši sud ujedno izričito tvrdi da nije primjenjiva u ovom konkretnom slučaju!?!).

Obzirom na činjenicu da je drugostupanski sud ocijenio da se oba nalaza i mišljenja ovlaštenih sudskih vještaka u ovom postupku ne mogu primijeniti te na činjenicu da se tužitelj suglasio s nalazom vještaka Filipovića (koji je proturječan i nestručan) kojem se tuženik protivio, te da tuženik uopće nije predložio provođenje novog vještačenja po trećem vještaku, to je drugostupanski (kao i prvostupanski) svoju odluku o vrijednosti dionice oznake OPEK-R-A utvrdio na procjeni iste od strane društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., a koja procjena je neprihvatljiva iz razloga koje je tuženik u ovoj reviziji već obrazložio.

Ovdje je važno istaknuti kako tužitelj nije imao primjedaba na vještačenje vještaka Filipovića koji navodi da je primijenio metodu procjene za koju tvrdi da u ovom konkretnom slučaju nije primjenjiva, vještačenje u kojem vještak navodi da podatke iz Tablice 2 na str. 7 nalaza i mišljenja nije koristio jer bi to predstavljalo profesionalno posrnuće, da bi u idućoj rečenici dao odgovor da je te podatke koristio kako bi utvrdio da je vrijednost dionica 0,00 kuna, vještačenje u kojem vještak ne razrađuje i ne razvija metodu za koju tvrdi da ju je koristio, vještačenje u kojem se vještak poziva na svoj zdrav razum i osobni stav prema dionici društva Opeka d.d.,

Dakle, tužitelj je smatrao da je takvim vještačenjem dokazao kolika je bila vrijednost dionica društva Opeka d.d. na dan 25.09.2015. godine.

Međutim, sasvim je jasno da tužitelj takvim vještačkim nalazom i mišljenjem vještaka Filipovića nije dokazao ništa, kao što uostalom nije dokazao ništa procjenom sačinjenom od strane društva Interkapital vrijednosni papiri d.o.o., koja se nikako nije smjela prihvatiti u ovom postupku, jasno je, kako se u ovom konkretnom slučaju moralo primijeniti pravilo o teretu dokazivanja te na osnovu istoga odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Naime, na temelju izvedenih dokaza sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da vrijednosti dionica društva Opeka d.d. na dan 25.09.2015. godine iznosi 32,56 kuna – a što je potpuno neutemeljeno učinio!

18.

Slijedom gore navedenog tuženik predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske prihvati ovu reviziju i donese presudu kojom će preinačiti pobijanu drugostupansku presudu Visokog trgovačkog suda RH pod poslovnim brojem Pž-3275/2023-3 na način da presuda u cijelosti glasi:

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

1.

”

- I. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 1.914.378,52 EUR / 14.423.884,93 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2015. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 299.711,33 EUR / 2.258.175,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. rujna 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije“

2.

Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana naknadi tuženiku troškove prvostupanjskog, drugostupanjskog i revizijskog postupka za pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, kako su dolje popisani.

Tuženik zahtjeva naknadu troškova:

- Zastupanja pred prvostupanjskom sudom prema troškovniku koji je priložen u spis predmeta na glavnoj raspravi dana 03.02.2023. godine
- Sastav žalbe protiv Presude Trgovačkog suda u Splitu P-697/2021 u iznosu od 24.761,10€ uvećano za pdv od 25% u iznosu od 6.190,27€ te za iznos plaćene sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 1.327,23 €
- Sastav prijedloga za dopuštenje revizije (Tbr.10 t. 5 Tarife) 25.155.00 € uvećano pdv od 25% u iznosu od 6.288,75 € te za iznos plaćene sudske pristojbe za prijedlog za dopuštenje revizije u iznosu od 1.340,19 €
- Sastav ove revizije (Tbr.10 t. 5 Tarife) 25.155.00 € uvećano pdv od 25% u iznosu od 6.288,75 €
- Plaćena sudska pristojba na reviziju u iznosu od 663,61 €

Tuženik po punomoćniku: